RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

BESCHIKKING INZAKE DE TOELAATBAARHEID VAN EEN CASSATIEBEROEP

nr. 13.509 van 10 oktober 2019
in de zaak G/A 229.171/IX-9620

In zake : Thomas VANWELSENAERE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Rudy Arts
kantoor houdend te 9340 Lede
Kasteeldreef 48
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VZW KATHOLIEKE HOGESCHOOL VIVES, CAMPUS TORHOUT

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 17 september 2019, strekt tot de nietigverklaring van arrest nr. 5133 van 14 augustus 2019 van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is onderworpen aan de procedure tot toelating, bedoeld bij artikel 20, § 2, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, en bij de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Het dossier van de zaak is door de griffie ontvangen op 7 oktober 2019.

‡BEKTOBCAE-BFEJFVT‡

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. De toelaatbaarheid

3. Bij het in cassatie bestreden arrest verklaart de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen het door verzoeker op 22 juli 2019 ingesteld beroep "tot nietigverklaring van de beslissing van de interne beroepscommissie van de Katholieke Hogeschool Vives Zuid van 12 juli 2019 waarbij het intern beroep van verzoeker ongegrond wordt verklaard", deels onontvankelijk en deels ongegrond.

4. Het inleidend verzoekschrift in deze cassatieprocedure omvat 43 bladzijden.

Overheen de eerste 24 bladzijden beschrijft verzoeker de feiten die aan de betwisting zijn voorafgegaan, de procedure die hij heeft gevoerd bij de beroepscommissie en de zitting voor de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen.

Weliswaar volgt dan een rubriek 'III. Cassatieberoep tegen de beslissing van de Raad', maar ook overheen de volgende twintig bladzijden komt verzoeker niet verder dan het citeren van passages van het arrest van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen met commentaar "waarom ik met bepaalde onderdelen niet instem", onder meer omdat hij ze "foutief" vindt, "bedenkelijk" of "vreemd".

5. Verzoeker is het duidelijk oneens met het arrest, minstens laat hij verstaan het niet te begrijpen, maar hij wijst geen enkele rechtsnorm aan die geschonden is, noch geeft hij een uiteenzetting hoe de eerste rechter die norm zou hebben geschonden door te oordelen zoals hij geoordeeld heeft.

‡BEKTOBCAE-BFEJFVT‡

Artikel 3, § 2, 9°, van het cassatieprocedurebesluit schrijft voor dat het verzoekschrift “een uiteenzetting van de cassatiemiddelen” bevat.

Het voorliggende verzoekschrift bevat evenwel geen enkel cassatiemiddel – dat wil zeggen, een voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het overtreden rechtsbeginsel en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door het bestreden arrest wordt geschonden.

6. Wat verzoeker veeleer lijkt te wensen, is dat de Raad van State op zijn beurt de wettigheid van de beslissing van de beroepscommissie zou beoordelen.

Als cassatierechter mag de Raad van State evenwel niet in tweede instantie de feitelijke beoordeling van het lagere rechtscollege over het optreden van de beroepscommissie overdoen. Hij mag enkel nagaan of het hem voorgelegde arrest van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen overeenkomstig de wet is genomen. Luidens artikel 14, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State treedt de afdeling Bestuursrechtspraak in geval van cassatieberoep “niet in de beoordeling van de zaak zelf”.

7. Een cassatieberoep dat geen cassatiemiddel bevat, is kennelijk onontvankelijk.

8. Volgens artikel 19, vierde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State mag een cassatieberoep niet worden ingediend zonder de bijstand van een advocaat.

De verplichting om een verzoekschrift in cassatie te laten ondertekenen door een advocaat “is duidelijk ingegeven om het aantal ongepaste voorzieningen op adequate wijze te beperken” en heet “gerechtvaardigd door de specificiteit van het administratief cassatieberoep in het kader waarvan enerzijds, een eerste administratief rechtscollege zich reeds heeft uitgesproken en waarbij anderzijds de afdeling [bestuursrechtspraak] van de Raad van State geen kennis mag nemen van de grond van de zaak en het verzoek enkel in rechte mag geargumenteerd worden” (*Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/1, 33).

‡BEKTOBCAE-BFEJFVT‡

Uit het onderzoek van het cassatieberoep blijkt niettemin dat het kennelijk niet voldoet aan de vereisten voor de toelaatbaarheid ervan, bepaald in artikel 20, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

IV. Anonimisering

9. Met toepassing van artikel 2 van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 'betreffende de publicatie van de arresten en de beschikkingen van niet-toelaatbaarheid van de Raad van State' vraagt verzoeker dat bij de publicatie van deze beschikking zijn identiteit niet wordt opgenomen.

B E S L I S S I N G:

1. Het cassatieberoep is niet toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro, en een bijdrage van 20 euro.

3. Bij de publicatie van deze beschikking door de Raad van State wordt de identiteit van de verzoekende partij niet bekendgemaakt.

Aldus te Brussel verleend, op 10 oktober 2019, door:

Geert Van Haegendoren, kamervoorzitter,
bijgestaan door
Vera Wauters, griffier.

De griffier **De voorzitter**

Vera Wauters **Geert Van Haegendoren**

‡BEKTOBCAE-BFEJFVT‡